

tip **CD**
harmonie

Amsterdam Loeki Stardust Quartet

La Spagna
Music at the Spanish Court
1 CD L'Oiseau-Lyre/Decca
444 537-2
(distribuce PolyGram)

Text: A, F, N, I, Š, H. Nahráno: 1993.
Minutáž: 67:48. DDD

Jednoho krásného dne jsem se vrátil kolem půlnoci domů z koncertu, sluch i mysl znavené sladkými zvuky zobcových fléten. Z tašky na mne vyzkoukla k recenzi určená **La Spagna**. S pocitem člověka ználeho vystoupení souboru i předchozích vynikajících desek, kterého nemůže hned tak překvapit technická i interpretační dokonalost, jsem si pustil jednu skladbu před spaním. A nevěřil jsem svým uším. Z jedné skladby se vyklubal opakovaný poslech celého opusu. Do postele jsem se dostal kolem páté ráno. Proč?

Například proto, že se tvůrcům podařilo obdivuhodně spojit spíše neznámé, dosti různorodé skladby španělské renesance v naprostu svébytným logikou oplývající celek držící posluchače v šachu od první do poslední minuty. Taneční kusy (pavana *El bisson*, bassa danza *La Spagna* v několika verzích) se střídají s instrumentálními skladbami polyfonními (ve španělském kontextu nazývanými *tiento*) a s úpravami vokálních motet (A. de Silva, N. Gombert). Diminuční praktiky dané doby nám přiblíží *recercady* D. Ortiz a několik skladeb označených jako *diferencias* či *glossada*. *Ensalada* S. Aguileiry de Hereida je jediným dochovaným instrumentálním protějškem této původně vokální formy španělského

quodlibetu.

Amsterdam Loeki Stardust Quartet opět dokázal, že je souborem, který ve svém oboru nemá konkurenči. Technická virtuozita (zmiňme alespoň diminuenda akordů v motetu P. de Escobara nebo společné vibrato všech čtyř hráčů v anonymním *Sal-tarellu*) jde rukou v ruce s nekonečným citem pro barvu ansámblu tvořeného pouze renesančními zobcovými flétnami (spojení tří tenorových a basového nástroje v Gombertově motetu nebo hojně využívané kombinace nejhľubších fléten). Vpravdě objevná dramaturgie prozrazuje bohaté znalosti muzikologické. Nenapadá mne výstižnější označení nežli profesionality v tom nejlepším slova smyslu - bez stopy akademičnosti (viz energická *Danza Alta* přímo vyzývající k tančení). Zvukovým mistrům se již tradičně podařilo zachovat čitelnost jednotlivých hlasů při udržení homogenity zvuku souboru.

Proto se domnívám, že by nikomu neuškodilo strávit nějakou tu probdělou noc s touto nádhernou deskou.

Jan Kvapil